JULIANE KOKOTT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. szeptember 3.[1]

C-346/14. sz. ügy

Európai Bizottság
kontra

Osztrák Köztársaság

„Kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás — Az EUM 4. cikk EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett (3) bekezdésének megsértése — A 2000/60 irányelv 4. cikke (1) és (7) bekezdésének téves alkalmazása — Uniós vízpolitika — Vízerőmű létrehozásának az engedélyezése a Fekete-Sulm folyón — A víz állapotának romlása — Az állapot átminősítése — A gazdálkodási terv helyesbítése”

I – **Bevezetés**

1. Nemcsak az éghajlatbarát megújuló energiának a szélenergia alkalmazása útján történő kihasználása vezethet más környezetvédelmi célokkal szembeni konfliktushoz,[2] hanem a vízenergia igénybevétele is. Ezt példázza a Bizottság a jelen ügy tárgyát képező keresettel, melyet az osztrák Alpokban, a Fekete-Sulm ez ideig messzemenően érintetlen felsőfolyásán található kis vízerőmű miatt nyújtott be. A Bizottság e tekintetben a vízügyi keretirányelvben[3] előírt állapotromlási tilalom előzetes hatályára hivatkozik, és azt az álláspontot képviseli, hogy a projekt nem igazolt.

2. Meghatározó azonban az a körülmény, hogy az osztrák hatóságok a pert megelőző eljárás során helyesbítették a Fekete-Sulm állapotának a minősítését. Ennek az a következménye, hogy a Bizottság által kifogásolt ezen állapotromlás mindenesetre nem áll fenn, így nem szükséges az igazolás sem.

II – **Jogi háttér**

3. A vízügyi keretirányelv fő környezeti célkitűzéseit és az esetleges kivételeket ezen irányelv 4. cikke határozza meg:

„(1) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben előírt intézkedési programok átültetésére az alábbiak vonatkoznak:

a) a felszíni vizek

1 — Eredeti nyelv: német.

2 — Lásd ezzel kapcsolatban a Bizottság kontra Bulgária (C-141/14) ügyre vonatkozó mai indítványomat.

3 — A 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. augusztus 12-i 2013/39/EU európai parlament és tanácsi irányelvvel (HL L 226, 1. o.) módosított, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.).

i. a tagállamok a (6) és (7) bekezdésre is figyelemmel, a (8) bekezdés sérelme nélkül végrehajtják a szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozzák az összes felszíni víztest állapotának romlását;

ii. […]”

III – **A tényállás és az eljárás**

4. Az osztrák Land Steiermark [Stájerország tartomány] hatóságai 2007. május 24-én vízjogi engedélyt adtak egy vízerőműnek a Fekete-Sulmon történő megépítésére.

5. A hatóságok az értesítés tárgyát képező víz ökológiai állapotát „kiválóként” minősítették.[4] Mindazonáltal megállapították az ivóvíz csekély mértékű (31 liter / másodperc) kivételét az érintett szakasz felett.[5]

6. A tervek szerint az erőmű számára egy úgynevezett „tiroli gátat” hoznak létre, a víz jelentős részét több mint 10 km hosszú csővezetékeken át levezetik az erőmű 480 méterrel mélyebben elhelyezkedő épületébe, keresztülfolyatják a turbinán, majd visszavezetik az ár irányába. Bár a gát által képzett akadályt egy hallépcső csökkenti, és az árral szemben való mozgás tekintetében azt talán még ki is egyenlíti, a folyó vízszintjének csökkenése szintén akadályozza a halak vándorlását. Ezenfelül veszteségek várhatók az ár irányába vándorló halakat érintően, amelyek a turbinákba jutnak.[6] Végkövetkeztetésként megállapításra kerül, hogy a víz állapota a projekt megvalósítását követően már csak „jóként” minősíthető.

7. 2006-ban a projekt miatt panasszal fordultak a Bizottsághoz, amely intézmény 2007 októberében felszólította Ausztriát arra, hogy tegye meg észrevételeit. A Bizottság azonban 2010-ben megszüntette az eljárást azt követően, hogy az osztrák szövetségi hatóságok a projekt engedélyét hatályon kívül helyezték.

8. Az osztrák alkotmánybíróság azonban 2012 márciusában a szövetségi hatóságok határozatát megsemmisítette, így az eredeti engedély ismét hatályossá vált.

9. A Bizottság a tényállás vizsgálatát követően arra az álláspontra jutott, hogy Ausztria a projekt engedélyezése tekintetében nem alkalmazta megfelelő módon a vízügyi keretirányelvben foglalt állapotromlási tilalom alóli kivételre vonatkozó szabályozást, jóllehet azt a vízügyi keretirányelv 4. cikkének előzetes hatálya keretében, amely az EUM 4. cikk (3) bekezdésének és az EUMSZ 288. cikknek az összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből következik, analóg módon alkalmazni kell. A Bizottság ezért 2013. április 26-án ismételten felszólította Ausztriát arra, hogy tegye meg az észrevételeit, és 2013. november 21-én indokolással ellátott véleményt intézett e tagállamhoz, melyben 2014. január 21-re kitűzött egy végső határidőt arra, hogy e tagállam a kifogásolt helyzetet orvosolja.

10. Steiermark hatóságai a pert megelőző eljárás során az engedélyt a 2013. szeptember 4-i határozattal megváltoztatták. A feltételek módosításain túlmenően, amelyek a jelen eljárás szempontjából nem játszanak semmilyen szerepet, a módosított engedélyben megállapítják, hogy a Fekete-Sulm állapota nem „kiváló”, hanem azáltal, hogy a projekt felett ivóvíz kivételére kerül sor, csupán „jó”. Következésképpen a víz állapotára vonatkozó kategória a projekt eredményeképpen nem lesz alacsonyabb, és az állapotromlás kizárt.

4 — Az ellenkérelem melléklete, 41. és 46. o.

5 — Az ellenkérelem melléklete, 46. és 47. o..

6 — Az ellenkérelem melléklete, 48. o.

11. Mivel azonban a Bizottság Ausztria válaszait nem találta kielégítőnek, megindította a jelen keresetet, és azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság – mivel a Fekete- Sulmon létesítendő vízerőmű építésének engedélyezése során nem alkalmazta megfelelő módon a vízügyi keretirányelv 4. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (7) bekezdésének összefüggésben értelmezett rendelkezéseit – nem teljesítette az EUSZ 4. cikknek az EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) Ausztriát kötelezze a költségek viselésére.

12. Ausztria azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a Bizottságnak a jelen ügy tárgyát képező keresetét, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

13. A felek az érveiket írásban vitatták meg; a Bíróság úgy határozott, hogy tárgyalás tartása nem szükséges.

IV – **Jogi értékelés**

A – *A kereset elfogadhatóságáról*

14. Ausztria álláspontja szerint a kereset elfogadhatatlan. Úgy véli, hogy egyrészt a Bizottság nem jelölte meg kellő pontossággal azokat a kötelezettségeket, amelyeknek a megszegését kifogásolja (lásd erre vonatkozóan a 2. pontot). Másrészt Ausztria azt az álláspontot képviseli, hogy a Bizottságot a Szerződések végrehajtásának őreként megillető feladatok nem foglalják magukban azt, hogy az osztrák hatóságokat az uniós jog egyedi és konkrét végrehajtása során ellenőrizzék (lásd erre vonatkozóan a 3. pontot).

15. Először is azonban pontosabban meg kell határozni a kereset tárgyát (lásd erre vonatkozóan az 1. pontot).

1. A kereset tárgyáról

16. A kereset tárgyát pontosítani kell, mivel jóllehet az erőművet 2007. május 24-én engedélyezték, ezt az engedélyt a 2013. szeptember 4-i, tehát az indokolással ellátott véleményt, és az abban meghatározott, 2014. január 21-i határidő leteltét megelőző határozat módosította.

17. A Bizottság a válaszában kifejti, hogy a Fekete-Sulmnak az utóbb említett határozatban végrehajtott, „kiválóról” „jóra” való leminősítését nem tette a „kérelem” részévé, hanem továbbra is a víz „kiváló” állapotát veszi alapul.

18. Ezt a közlést úgy értelmezem, hogy bár a Bizottság nem kérelmezi annak a megállapítását, hogy a Fekete-Sulm állapotának leminősítésével megsértették az uniós jogot, mellékesen mégis kifogásolja e leminősítést, és ezáltal a 2013. szeptember 4-i határozat formájában történő engedélyezést.

19. Mivel az utóbb említett határozat nem képezte tárgyát az észrevételek megtételére való, az EUMSZ 258. cikk szerinti felszólításnak, felmerül a kérdés, hogy az – és az általa módosított, 2007. május 24-i határozat – tárgyát képezheti-e a jelen keresetnek.

20. Amint ismeretes, az EUMSZ 258. cikk szerinti kereset tárgyát behatárolja az e rendelkezésben meghatározott pert megelőző eljárás. Ezért a keresetlevél csak a pert megelőző eljárásban megjelölt kifogásokon alapulhat. A pert megelőző eljárásnak ugyanis az a célja, hogy alkalmat biztosítson az érintett tagállam számára egyrészt az uniós jogból eredő kötelezettségei teljesítésére, másrészt pedig a Bizottság által megfogalmazott kifogások ellen védekezésül felhozott jogalapjai hatékony érvényesítésére. [7]

21. A pert megelőző eljárás ezen célkitűzése megköveteli, hogy a Bizottság figyelembe vegye a tagállam azon intézkedéseit, amelyeket az a pert megelőző eljárás során fogad el. Ellenkező esetben a Bizottság a tagállami kötelezettségek teljesítésére vonatkozó intézkedésre nem tudna reagálni.

22. Bár a Bizottság új pert megelőző eljárás nélkül az ilyen új intézkedésekre nem alapíthat további kifogásokat, [8] továbbra is megengedett, hogy az eredeti kifogásokat továbbra is fenntartsa, amennyiben a kifogásolt intézkedések az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor továbbra is fennmaradnak. [9]

23. Első ránézésre a 2013. szeptember 4-i határozat nem érinti a Bizottságnak a 2007. május 24-i határozattal szembeni kifogását. A Bizottság ugyanis lényegében az erőmű igazolását kritizálja, amely az előbb említett határozatban nem nyer alapvetően új megfogalmazást.

24. A víz állapotának „jóra” való leminősítése miatt azonban nem áll többé fenn a Fekete-Sulmnak a Bizottság által hivatkozott állapotromlása, [10] amely az igazolást megköveteli. A Bizottság ezért a leminősítést szintén vitatja.

25. A kereset tehát nem olyan intézkedés ellen irányul, amely a későbbi módosítás ellenére lényegében továbbra is fennmarad. A 2013. szeptember 4-i határozat a Bizottság által kifogásolt 2007. május 24-i határozatot valójában a kereset elbírálása szempontjából meghatározó szempontból módosítja.

26. Mindazonáltal nem volt szükséges a pert megelőző eljárásnak az elejétől történő újbóli lefolytatása. A 2013. szeptember 4-i határozatot ugyanis a folyamatban lévő, pert megelőző eljárás ismeretében fogadták el Ausztriában. Ausztria védelemhez való jogának a sérelme ezért nem merül fel. Ezen intézkedés inkább a Bizottság kifogásai alapjainak a megszüntetését célozza. Végül is a folyamatban lévő eljárásban alkalmazott, olyan védekezési eszközről van szó, amely önmagában nem válthat ki kötelezettséget a pert megelőző eljárás teljes újbóli lefolytatására. Ellenkező esetben a tagállamok az ilyen intézkedésekkel a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás lefolytatását megakadályozhatnák. [11]

27. Ha a Bizottság az uniós jognak a 2013. szeptember 4-i határozat által történő megsértésének a megállapítását kérelmezné, másként kellene megítélni a kereset elfogadhatóságát. Ez a pert megelőző eljáráshoz képest a kereset tárgyának elfogadhatatlan kiterjesztését valósítaná meg. Amint a válaszban foglalt okfejtés megerősíti, a kereseti kérelmet tehát nem így kell értelmezni.

7 — Lásd például: Bizottság kontra Belgium ítélet (C-221/03, EU:C:2005:573, 36. és 38. pont); Bizottság kontra Ciprus ítélet (C-340/10, EU:C:2012:143, 21. pont); Bizottság kontra Németország (C-211/13, EU:C:2014:2148, 22. pont).

8 — Bizottság kontra Belgium ítélet (C-221/03, EU:C:2005:573, 41. pont).

9 — Lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Belgium ítélet (C-221/03, EU:C:2005:573, 39. és 40. pont).

10 — Lásd erre vonatkozóan az alábbi 40–44. pontot.

11 — Lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Ausztria ítélet (C-203/03, EU:C:2005:76, 30. pont); Bizottság kontra Belgium ítélet (C-221/03, EU:C:2005:573, 40. o.).

2. A kereset pontosságáról

28. Ausztria első kifogása arra vonatkozik, hogy az eljárási szabályzat 120. cikkének c) pontja szerint a keresetlevélnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, és tartalmaznia kell a jogalapok rövid ismertetését. E megjelölésnek, illetve ismertetésnek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, valamint a Bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Mindebből következik, hogy a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a keresetlevél szövegéből kell egységes és érthető módon következniük, és a keresetlevélben a kérelmeket egyértelműen kell megfogalmazni, nehogy a Bíróság a határozatában túlterjeszkedjen a kereseti kérelmen, vagy ne határozzon valamely kifogás tekintetében. [12]

29. A Bizottság Ausztria álláspontja szerint megszegte ezeket a követelményeket, mivel nem határozta meg pontosan, hogy az EUSZ 4. cikknek az EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett (3) bekezdésében foglalt kötelezettségek közül melyiket sértették meg. Nem indokolta azt sem, hogy a vízügyi keretirányelv 4. cikkének a 4. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése irányelvben foglalt rendelkezésként egyáltalán miért alkalmazandó.

30. Ennek az érvelésnek azonban nem lehet helyt adni. A Bizottság ugyanis a keresetlevelének 25. és 26. pontja szerint a kereseti kérelme tekintetében az Acheloosfluss-ítéletre hivatkozik, amelyben megállapításra került, hogy a tagállamok számára már a vízügyi keretirányelv 4. cikkének hatálybalépése előtt tilos az EUSZ 4. cikknek az EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett (3) bekezdése alapján az, hogy a vízügyi keretirányelv 4. cikkében foglalt célokat komolyan veszélyeztessék. [13] Következésképpen Ausztria ezt a kifogást a viszonválaszában már nem veti fel.

3. A Bizottság ellenőrzési jogkörének terjedelméről

31. Ami az uniós jog egyedi és konkrét alkalmazását illeti, Ausztria nem vitatja, hogy a Bizottság jogosult az uniós jog végrehajtásának a konkrét ügyek tekintetében történő ellenőrzésére, és arra, hogy arra vonatkozóan a Bíróság előtt kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében való vizsgálatot kezdeményezzen. [14] Ausztria valójában azt kifogásolja, hogy a Bizottság felülvizsgálja az illetékes nemzeti hatóságok mérlegelési jogkör keretében hozott döntését.

32. Ezt az érvelést azonban már csak amiatt is el kell utasítani, hogy azok a kérdések, hogy a jogvita tárgyát képező uniós jogi rendelkezések mennyiben biztosítanak mérlegelési mozgásteret az illetékes nemzeti hatóságoknak, és hogy e mozgásteret az adott esetben túllépték-e, nem a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságát érintik, hanem annak megalapozottságát.

B – *A kereset megalapozottsága*

33. Bár a felek főként azon vitatkoznak, hogy a vízerőmű engedélyezése igazolt-e a vízügyi keretirányelv 4. cikkének (7) bekezdésében foglalt elvek alapján, a 2013. szeptember 4-i osztrák módosító határozat fényében meg kell vizsgálni, hogy egyáltalán alátámasztanak-e olyan állapotromlást, amelyhez igazolás szükséges.

12 — Bizottság kontra Finnország ítélet (C-195/04, EU:C:2007:248, 22. pont); Egyesült Királyság kontra Tanács (C-209/13, EU:C:2014:283, 30. pont).

13 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias és társai ítélet (C-43/10, EU:C:2012:560, különösen az 57–67. pont).

14 — Lásd például: Bizottság kontra Németország ítélet (C-431/92, EU:C:1995:260, 19. és azt követő pontok); Bizottság kontra Németország ítélet (C-20/01 és C-28/01, EU:C:2003:220, 30. pont); Bizottság kontra Görögország ítélet (C-394/02, EU:C:2005:336, 16. pont).

1. Az alkalmazandó szabályozásról

34. Mivel a jelen ügyben egy 2007-es határozatról van szó, amelyet 2013-ban módosítottak, két formálisan különböző szabályozást kell tekintetben venni, nevezetesen a vízügyi keretirányelv 4. cikkét, és e rendelkezés előzetes hatályát.

35. A vízügyi keretirányelv 4. cikke szerinti kötelezettségek csupán 2009. december 22-től – a vízügyi keretirányelv 13. cikkének (6) bekezdésében a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek közzétételére vonatkozóan a tagállamok számára megállapított határidő lejártának az időpontjától – alkalmazandó közvetlenül.[15] Következésképpen az erőmű 2007-es engedélyezése még nem e rendelkezés hatálya alá tartozott, hanem a 4. cikknek az ezen időpontban alkalmazandó előzetes hatálya alá. Ennek értelmében a tagállamoknak tartózkodniuk kellett az olyan jellegű rendelkezések meghozatalától, amelyek komolyan veszélyeztetnék az a vízügyi keretirányelv i 4. cikke által meghatározott célt.[16]

36. Ezzel szemben a vízügyi keretirányelv 4. cikke 2013-ban, a második határozat időpontjában kétségtelenül alkalmazandó volt. Ezt a határozatot ezért a 4. cikk alapján kell értékelni. A vízügyi keretirányelv 4. cikkének előzetes hatálya csupán annyiban releváns, amennyiben a 2013-as határozat a 2007-es határozatot változatlanul hagyja.

37. Az a kérdés, hogy a projekt a Fekete-Sulm állapotát mennyiben érinti, tárgyát képezi a 2013-as határozatnak. Következésképpen az a vízügyi keretirányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában előírt állapotromlási tilalom hatálya alá tartozik.

38. A Bíróság nemrégiben – némileg meglepő módon[17] – tisztázta, hogy valamely felszíni víztest állapotának romlása áll fenn, amint a vízügyi keretirányelv V. melléklete értelmében vett minőségi elemek legalább egyikének az állapota egy osztállyal romlik. E tekintetben irreleváns, hogy e romlás az egészében vett felszíni víztest alacsonyabb osztályba való besorolását jelenti-e. Ha az V. melléklet értelmében vett érintett minőségi elem már a legalacsonyabb osztályban található, ezen elem bármely romlása a felszíni víztest „állapota romlásának” minősül.[18]

39. Az említett minőségi elemeket és az azokhoz tartozó állapotosztályokat a vízügyi keretirányelv V. mellékletének 1.2 pontja normatív módon meghatározza, és azokat a három legjobb állapotosztály – kiváló, jó és mérsékelt – esetében a tagállamok között, azok összehasonlíthatóságára tekintettel lefolytatott „interkalibrációs” eljárás keretében egyeztetik.[19] Az V. melléklet 1.2.1 pontja például a folyókra vonatkozóan öt biológiai minőségi elemet határoz meg, nevezetesen a fitoplanktonok, a makrofiták és fitobentosz, a bentikus/fenéklakó gerinctelen fauna, valamint a halfauna állapotát, valamint ezenfelül három hidromorfológiai minőségi elemet említ, nevezetesen a hidrológiai rezsimet, a folyó folytonosságát és annak morfológiai viszonyait, és végül három fizikai-kémiai minőségi elemet említ, nevezetesen az általános viszonyokat, valamint a specifikus szintetikus és nem szintetikus szennyező anyagok koncentrációját.

2. Az állapotromlási tilalom alkalmazásáról

40. Az ilyen módon értelmezett állapotromlási tilalom alkalmazásakor a Bizottságnak a Fekete-Sulmot érintően a projekt által okozott, olyan károsítást kell bizonyítania, amely a víz minőségi elemei közül legalább az egyiket egy osztállyal rontja.

15 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias és társai ítélet (C-43/10, EU:C:2012:560, 51–56. pont).

16 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias és társai ítélet (C-43/10, EU:C:2012:560, 60. pont).

17 — Lásd Jääskinen főtanácsnoknak a Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ügyre vonatkozó meggyőző indítványát (C-461/13, EU:C:2014:2324, különösen a 100. pont).

18 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet (C-461/13, EU:C:2015:433, 69. pont).

19 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet (C-461/13, EU:C:2015:433, 57. és 58. pont).

41. Valószínűleg viszonylag egyszerű lenne annak bizonyítása, hogy a projekt a Bíróság mércéje szerint a vízügyi keretirányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében vett állapotromláshoz vezet, például a biológiai minőségi elemeket érintően.[20] A Bizottság azonban nem hivatkozik ilyen állapotromlásra, és Ausztriának nem volt lehetősége arra, hogy az ennek megfelelő érveléssel szemben védekezzen. Ezért ilyen állapotromlás nem képezi a jelen eljárás tárgyát.

42. A Bizottság ezzel szemben azzal érvel, hogy a projekt a víz általános minősítését lerontaná egy osztállyal, nevezetesen azt „kiválóról" „jóra" változtatná. Az ilyen állapotromlás azt előfeltételezi, hogy legalább egy minőségi elem egy osztállyal romoljon, és ezért az magában foglalja a Bíróság értelmezése szerinti állapotromlást.

43. A Bizottság ezen érvelése ellentmond a stájer hatóságok 2013. szeptember 4-i határozatának. E határozat megállapítja, hogy a Fekete-Sulm a kérdéses területen az eredeti minősítéstől eltérően csupán „jó" állapotú. Ebből következően az erőműprojekt a Fekete-Sulm állapotát nem ronthatja „kiválóról" „jóra".

44. A kereset ezért csak abban az esetben járhat sikerrel, ha a Bizottság a Fekete-Sulm állapotának a 2013. szeptember 4-i határozat általi átminősítését megcáfolja.

45. A Bizottság kifogásai azon alapulnak, hogy az átminősítés eltérést jelent a gazdálkodási terv adataihoz képest. A Fekete-Sulm érintett szakaszainak a minősítését nem lehetett volna *ad hoc* módon, az erőműprojekt értékelése során módosítani. Ehhez valójában az alkalmazandó gazdálkodási tervet ki kellett volna igazítani. Ebben az összefüggésben a Bizottság ezenfelül azt kifogásolja, hogy az átértékelés új mércén alapszik, és azt a nyilvánossággal nem közölték megfelelő módon. A Bizottság azonban az átminősítést tartalmi szempontból nem vitatja.

46. A vízügyi keretirányelv irányelv 4. cikke szerint a tagállamok a felszíni vizek és a felszín alatti vizek esetében a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben előírt intézkedési programok átültetésére vonatkozóan végrehajtják a megfelelő megőrzési intézkedéseket.[21] Ez azt jelenti, hogy főszabály szerint az állapotromlási tilalom alkalmazásáról is olyan információk alapján kell határozni, amelyeket a gazdálkodási terv dokumentumban rögzít.

47. Ezek az információk magukban foglalják az érintett felszíni vizek állapotát. A gazdálkodási terv információinak ugyanis a vízügyi keretirányelv VII. mellékletének A.4 pontja szerint tartalmazniuk kell a 8. cikk és a V. melléklet alapján elvégzett megfigyelő programok eredményeinek az állapotra vonatkozó, térképi formában történő bemutatását.

48. A Bizottság ebből arra következtet, hogy a víz állapotának az átminősítése csupán a gazdálkodási tervnek a legalább hatévente elvégzendő naprakésszé tétele keretében megengedett.

49. Ezzel az érvvel egyet kell érteni, ha az átminősítést új mércére alapítják, az ilyen mércét ugyanis a következetes gazdálkodás biztosítása érdekében a tervben foglalt vizek teljességére alkalmazni kell.

20 — Az ellenkérelem mellékletének 182. pontja.

21 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias és társai ítélet (C-43/10, EU:C:2012:560, 51. és 52. pont).

50. Igaz, hogy a Bizottság azt kifogásolja, hogy a jelen ügy tárgyát képező átminősítés ilyen új mércén alapul, mégpedig a felszíni vizek ökológiai minőségére vonatkozó célokról szóló, 2010. évi osztrák rendeleten. [22] E rendelet a 2009-es, első gazdálkodási tervhez képest új minősítési mércét tartalmaz. Ennek az érvnek azonban nem lehet helyt adni. Az osztrák gazdálkodási terv alapjául ugyanis ténylegesen már e rendelet szolgált. [23]

51. Ezenfelül az ivóvíznek a Fekete-Sulm felsőfolyásán való kivételére vonatkozó információk [24] már a 2007-es engedély időpontjában ismertek voltak. [25]

52. A 2013-as határozat tehát ténylegesen a gazdálkodási tervre irányadó minősítési mérce első alkalommal történő megfelelő alkalmazását célozza. Következésképpen a gazdálkodási tervben elkövetett hiba helyesbítéséről van szó, mely terv tényleges helyességét a Bizottság a jelen eljárásban nem vitatja.

53. Az ilyen helyesbítésnek elvben lehetségesnek kell lennie. Amint ugyanis már Konfuciusz is megállapította: [26]

54. Aligha lenne elfogadható annak a megkövetelése, hogy egy határozatot bizonyítottan hibás adatok alapján fogadjanak el csupán amiatt, hogy azok a gazdálkodási terv részét képezik. Ennek megkövetelése nemcsak a projektek indokolatlan akadályozását eredményezné, hanem amint Ausztria helyesen rámutat, az irányelv védelmi céljait is veszélyeztetné, ha utólagosan olyan tények merülnek fel, amelyek szigorúbb védelmi intézkedéseket kívánnak meg.

55. Következésképpen a jelen ügyben nem a Fekete-Sulm állapotának a gazdálkodási tervben foglalt minősítését kell alapul venni, hanem annak tényleges, és tartalmi szempontból nem vitatott állapotát. A Bizottság által állított, „kiválóról” „jóra” történő állapotromlás ezért nem lehetséges.

56. A Bizottság ezt a megállapítást azzal sem vonhatja kétségbe, hogy a gazdálkodási terv kiigazításának elmulasztását kifogásolja, és a nyilvánosságra hozatalt kritizálja. Attól függetlenül ugyanis, hogy ezek az alaki és eljárásjogi kifogások jogosak, azok nem vezethetnek ahhoz, hogy a jelen eljárásban a Fekete-Sulm „kiváló” állapota szolgáljon alapul, ha a Bíróság elé terjesztett információk szerint ezen állapot csupán „jó”.

57. Ha azonban a Bizottság által állított állapotromlás nem állapítható meg, nem szükséges annak igazolása sem. Így a Bizottság által az ezen igazolást érintően előterjesztett kritikának sem lehet helyt adni.

58. A keresetet következésképpen el kell utasítani.

V – **A költségekről**

59. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, kötelezni kell a költségek viselésére.

22 — Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Festlegung des ökologischen Zustandes für Oberflächengewässer (A vidék- és erdőgazdálkodási, környezetvédelmi és vízgazdálkodási szövetségi miniszternek a felszíni vizek ökológiai állapotának a megállapításáról szóló rendelete, Bundesgesetzblatt 2010, II. rész, 99. szám, 2010. március 29).

23 — Nationaler Gewässerbewirtschaftungsplan 2009 – NGP 2009, (http://www.bmlfuw.gv.at/dms/lmat/wasser/wasser-oesterreich/plan_gewaesser_ngp/nationaler_gewaesserbewirtschaftungsplan-nlp/ngp/NGP_Textdokument_30_03_2010.pdf, S. 100).

24 — A keresetlevél A-10. melléklete, 144. o.

25 — A keresetlevél A-14. melléklete, 7. o.

26 — Beszélgetések és mondások, XV. 29. értelem szerinti fordítással: Ha hibázol, és nem javítod ki, akkor követed el igazán a hibát.

VI – **Végkövetkeztetések**

60. Mindezek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.